

לחנות הבוקרים ברשות בנות חווה

נמל חיפה העמיסו שוטרים עולים חדשים על מכוניות משא. הסוכנות רצתה שהעולים יתיישבו בשפלת הדרום. העולים התעקשו וזרבו. לבסוף נכשלו. במשרדי הסוכנות בתל אביב סרבו פקידים לאשר את עלייתה של קבוצת צברים לאזור איזור בדרום. הבחורים התעקשו ודרשו לצאת. לבסוף ניצחו. חוות הבוקרים קמה.

שעת מנוחה. לאחר סיור מעייף בשטח אשר יהיה נחלתם, אפשר היה בקלות להתעייף: השטח משתרע על 8000 דונאם, מהם 3000 דונם פלחה, 3000 דונם מרעה, ו-2000 דונם מיוערים, לפי התכנית, למסעם, לאחר שסיקלו את השטח המיועד לכך.

מגדאון עד דיר אירובאן. מוכה (מצביע) אשר סייר באדמות אלה עוד קודם לכן, מציג הבוקרים לעתיד את חוותם לעתיד, המקבלים בהתפעלות את דבריו.

ראיון בוק. מוכה וקבלן מראיינים את יהודית השואפת לצאת יוסי'ום עם העדר למרעה, להיות רועת צאן.

(ראה שער)

היה הקטן היה חשוך ודומם. במרכזו ישבו ארבע צעירים, משופכיים וחיידרימבט, חקרו בחור חמי ממולם. שאלות מספר והלה יצא, נער אחר נכנס במקו שעה, נכנסו בצורה זו כחמישים נערים ונערות בגילי נשאלו שאלות מספר ויצאו.

היה זה רגע חשוב בחיי אותם הצעירים. כל אחד מהם או סופית אם יצטרף לחת הבוקרים שעמדה לקום השפלה עליה היה נטוי האוהל, או לאו.

השאלות ישירות. ברורות. לרוב אותן השאלות לכל "גו איזי, זהו השטח. זאת היא החברה. עולים כי מה דעתך?"

איזי מושך בכתפיו. דעתו חיובית: "אויקי!" גם השטח, גם החברה מוצאים חן בעיניו.

"יש שאלות?" לאיזי יש בדרך כלל שאלות. המון שאלות. אולם ברור: זהו השטח, אלה החברה בשבילו. עולים כי 15 "מי בתור?"

כך עברו, אחד אחרי השני, וברגע אחד מסיים, א לקבוע זה הנוה הצניקאק יהיה בו וההיא, — ולע החברה ארוך.

כל ונערות איתו ב שאחו רצון מ שיכת פקיד מלכתחיל מה זאר היתה התכנית לפניו.

פומבררו מכסיקאי הגיע לדוד נתנאל כשי מאחותו. דוד מציעו ככובע של הבוקרים.

"כמה אתם?"

"בינתיים עשרים איש."

"כילם ממפלגות שונות..."

"אני לא יודע; לא שאלתי."

עברו חדשים עד שמוכה הצליח לשכנע את הפקידים הקים אגודה בשם בני בארייעקב, מורכבת מחברה הרוז החת"בוקרים. לא, לא קיבוץ. גם לא מושב. סתם חדה. ק נו — כמו דן או כמו אשד.

הפקידים הבינו. אולם היו עיד מכשולים. "אתם רק עשרים?"

"בינתיים."

"צריכים יותר!"

"יהיו יותר."

מוכה, לייזר, קפלנסקי והיימקה התחילו בפעולת גיוני זמן רב ובארץ נודע כי בבארייעקב יושב בחור בשם מ לאגודה שהקים את החברה שברצונם לחיות חיי קאוב חברה עם רצונות כאלה נמצאו — גם בבארייעקב ע ציונה, ובבתיים, באו גב מומחים מבית הספר החקל כמעט כולם באו בחולצות משובצות, מכנסים ארוכי דוד בא אפילו חבוש כובע מכסיקאי.

כעבור שבועות מספר עמד מוכה שנית בפני פקיד הכריו: "אנח מסס הסוכ בית ני השם אות ל חוות ה "איזה לא נקט אך בארק, לפלחה בכל ז העיקרי בסוף בבוקרי חם. בליל רים.

שמירה. אטי ומוכה יורדים מעמדת השמירה עם שחר. הבטחון היא בעיה חשובה כאן.

החדשים, "הי אלתה!" או "שיר הבוקרים".

בכל זאת היה נדמה לרבים כי הם נמצאים רק בטיי שבוע. ואז הוומנו אחד אחד לאוהל המרכז.

מוכה יצא מרוצה מהתוצאות: "עם חברה כאלה אפ הרבה. ללכת רחוק, ודאי יהיו קשיים ואכזבות, אבל כאלה?"

גם בעיות עוד תהיינה. אחת הבעיות החמורות המצי כבר עכשיו — חוסר בנות מתאימות: "אצלנו בת העלעל זכיות שחת אלא גם חובות שחת. היא לא פאסיבי. עליה למלא תפקיד פעיל בחחה, ואין הרבה בני מוכה חייך אל תוך שפמו העבה: "יש פתגם ישן. לחליב את הפר"

אך עיקר המטרה הושג. נוצר גרעין העולה על הק שאין מאחוריו שום דבר ולפניו כל העתיד. גרעין בבקשת עזרה לשום מפלגה, כי כל אחד מהבריו ח בדעותיו שלו, ואינו רואה בהבדלים פוליטיים מכש ריעות אנושיים ועבודה משותפת.

חת הבוקרים אינה רק נסיון נועז. היא מהה חשוב נוסף ליצירתן של צורות חיים חדשות לבני ה